

paa Grund af Indlemmelsen, medens Forudsætningen for de Overenskomster, der er truffet, var, at de stigende personlige Skatter skulde afbalanceres med de faldende Grundskatter, indtil det paagældende Distrikts Skatteforhold i det hele var kommet paa Niveau med Byernes. Jeg for min Del tror, at den Frygt, der er er udtalt, er ubegrundet, men da jeg ikke har nogen Mulighed for at foretage de fornødne Beregninger paa dette Omraade, vil jeg dog gerne, inden Lovforslaget forlader Tinget, spørge den højtærede Minister, om han, hvis der skulde indtræde Forhold, der kom helt i Strid med det, der var Forudsætningen for den paagældende Overenskomst — hvad jo ikke nogen af Overenskomstens Parter ønsker —, om han da vil være villig til, saafremt det maatte ønskes, at foranledige, at Indlemmelseskommissionen igen træder sammen for at finde Veje til en Udjævning i Overensstemmelse med Dekretets Forudsætninger.

Indenrigsministeren (Hauge): De af Landstinget foretagne Ændringer giver mig kun for en enkelt Vedkommende Anledning til videre Bemærkninger, den Ændring nemlig, ifølge hvilken § 3, 3die Stykke, er udgaaet af Lovforslaget. Efter Folketingets Affattelse af § 3, 3die Stykke, skulde der for Ejendomme, bygget efter 1916 og indeholdende Boliger, fradrages et større Beløb for hver Bolig. Denne Bestemmelse var allerede her i Folketinget Genstand for udførlig Drøftelse; Venstre erklærede ikke at kunne acceptere den, og den blev da ogsaa kun vedtaget med de to Regeringspartiers Stemmer. Jeg beklager overordentlig stærkt, at det har været nødvendigt at bøje sig for Modstanden mod denne Bestemmelse, men jeg tror paa den anden Side, at man før eller senere maa naa til en fælles Erkendelse af, at der ingen Rigtighed er i at beskatte Boliger. Man har i tidligere Tid erkendt, at et vist Boligminimum burde have en særlig Skattelettelse, og det Forslag, som det konservative Folkeparti har stillet ogsaa i det andet høje Ting, rummede jo ogsaa en Erkendelse af, at man i Virkeligheden ikke burde beskatte den nødtørftige, i hvert Fald ikke den allernødtørftigste Bolig. Jeg haaber ogsaa ved en fortsat Forhandling om dette Spørgsmaal at faa det løst paa en tilfredsstillende Maade; det kan naturligvis ikke ske i denne Rigsdagssamling, men forhaabentlig i den næstfølgende.

Om Lovforslaget, som det nu foreligger til endelig Vedtagelse, her i Folke-

tinget, har jeg i øvrigt kun dette at sige, at det vel indeholder adskillige Bestemmelser, som jeg ikke synes om, men at jeg paa den anden Side betragter det som en betydelig Forbedring i Forhold til de gældende Lovbestemmelser vedrørende kommunal Ejendomsbeskatning. Der indføres ved dette Lovforslag en mere retfærdig og en mere rationel Beskatning. Det gælder da navnlig for Købstædernes Vedkommende, at der herigennem bliver Lejlighed til en langt mere retfærdig Ejendomsbeskatning end den, man nu er i Stand til at iværksætte; og naar det konservative Folkeparti, som jo i ganske særlig Grad repræsenterer Byerne, ivrer imod dette Lovforslag, kan det ikke være med den Begrundelse, at Partiet skal varetage Byernes Interesser, thi Byernes Interesser er ikke varetaget ved, at man lader de bestaaende Love af 1863 og 1880 fortsat være gældende, det kan i hvert Fald ikke være Grundejernes Interesser. Kommunalt set kunde Købstæderne jo vel klare sig med de gamle Lovbestemmelser, idet de kunde gaa til at dække op til $\frac{1}{6}$ af deres samtlige Udgifter, efter de sidste 10 Aars Gennemsnit, gennem Skat paa Ejendom, men Grundejerne kunde ikke være tjent med den Maade, hvorpaa det vilde ske. Nu stilles der Forslag om en lempelig Overgang gennem et Tidsrum af en 16—17 Aar, en Overgang, som Grundejerne kan være i ganske overordentlig høj Grad tilfredse med. Dette har for øvrigt det konservative Folkeparti selv maattet erkende, og ikke mindst har Partiets Formand og Ordfører i Landstinget maattet erkende det.

For Hovedstadens Vedkommende bliver der ogsaa Tale om en bedre og mere rimelig og retfærdig Beskatning end den, man nu har, og hvad Landkommunerne og Amsraadene angaar, er Forholdet utvivlsomt ogsaa dette, at den Skatteforskydning, der finder Sted ifølge dette Forslag, vil blive i det store og hele retfærdig; der bliver slet ikke Tale om, at Ejendomsbeskatningen forøges ude paa Landet som Følge af det Forslag, der her er til Behandling og Vedtagelse.

Det centrale i Lovforslaget er dette, at vi gaar over til at beskatte Jorden paa særlig Maade, vi faar en særlig Grundskyld, en særlig Jordskyldsbeskatning. Det er da navnlig ogsaa dette, der har givet det konservative Folkeparti Anledning til sammen med et enkelt Medlem af Venstre at kritisere Lovforslaget ikke paa Grund af de Bestemmelser, Forslaget indeholder, og den praktiske Virkning, der deraf straks kan